

עטרת שלום

עלון שבועי שיעורי מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רה" ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת אחרי קדושים

בס"ד, עש"ק פרשת אח"ק
י"א אייר תשפ"א – שנה י"ב גליון תקנ"ז

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש	ר"ת	ירושלים
6:38	7:53	8:32
6:53	7:55	8:29
7:25	8:44	8:56
7:33	8:52	9:04

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

דָּבַר אֵל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אָנִי הוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם (יט ב).

הו"ה ביחודא שלים.

'כי קדוש אני הו"ה אלהיכם' רצונו
לומר שזה ידוע ממרן האר"ז ל (פע"ח

שער העמידה פרק יט ועוד) עה"פ אני ראשון
ואני אחרון (ישעיה מד ו) שאנ"י הוא מלכות
שהיא ה' אחרונה, וגם היא ראשון, שהוא
אי"ן אותיות אנ"י, שהוא כתר, עיי"ש סוד
הדבר. ומבואר ממרן האלקי הבעש"ט
הקדוש זי"ע (בעש"ט עה"ת לך-לך אות כח)
שע"י שמקשר מלכות הנקרא אני עם
המחשבה וכתר, בחינת יחוד יראה ונורא,
נתפרדו כל פועלי און, ומתבטל כל גזרות
רעות.

וזוה אומר התורה **'כי קדוש אני'** היינו
ע"י שהאדם יקדש את אנ"י בחינת
מלכות, את כל העולם הגשמי, עי"ז יתעלו
כל האותיות התורה מאות ת' שהם הניצו"ק
הטמונים וגנויים בעולם, עד הו"ה
אלהיכם' בחינת כתר חב"ד בחינת אות א',
שיעשה הכול במחשבה, לתקן עולם
במלכות שדי, עי"ז יהיה היחוד של מלכות
וכתר יראה ונורא, ואז יתפרדו כל פועלי און
אמן. וזהו שאומר התורה נתינת טעם **'כי'**
להורות שכך עמדתי ויסדתי את העולם,
שכן יהיה סדר עבודת האדם בעולמו, ולכן
אתם צריכים להעלות כל האותיות מאות
תי"ז עד למעלה אות א' בחינת כתר.

רעוא דרעיון תשס"ג לפ"ק

שיושבין שכינה שרויה ביניהם, וכן חמשה
וכו', עד שנים שישובים. רואים שיש כמה
וכמה מדרגות בהשראת השכינה.

וזוה ידוע שיש שני דרגות טהור וקדוש,
ולחשיג מדרגת טהור הוא דבר קל
להשיג, כי ע"י שהאדם טובל אז הוא כבר
נקרא בשם טהור, מה שאין כן להשיג
מדרגת קדוש בזה צריך האדם לעמול
בעבודה וביגיעה רבה לקדש עצמו במותר
לך כמו שאמרו חז"ל (יבמות כ), וכמו
שהרמב"ן מאריך בזה, שמצות קדושים תהיו
כולל מצות קדש עצמך במותר לך בכל עניני
הנאת הגוף שלא יהיה נבל ברשות התורה
עיי"ש.

כי בענין מדרגת הקדושה יש כמה וכמה
מדרגות אך שמעלה את ניצוצי השכינה
שבכל דבר שבועולם בקדושה ובטהרה, וע"י
שמקדש עצמו שורה עליו השכינה ומתקן
הניצוצין שהם האותיות שנפלו מהשכינה
הקדושה בכל עניני גשמי הנמצאים בעולם
החומרי הזה.

וזוהו מה שמרמז לנו התורה **'קדושים**
תהיו' היינו תהיו"ו הוא נוטריקון ת'
יה"ו, רצה לומר שע"י שהאדם מקדש עצמו
בגדרים וסיגים בדברים המותרים בעניני
עולם החמרי, עי"ז הוא מעלה את ניצוצי
השכינה שנפלו עד אות ת' בחינת מלכות
שבמלכות, ואז יהיה החיבור הנמור והשלם
בין אות ת' בחינת מלכות עם יה"ו שבשם

הנה המפרשים כבר עמדו מה נתינת טעם
הוא זה, וכי יתחייב הדבר ליציר כפיו
של הקב"ה להדמות לקונו. ובספרא (פרשתא
א) איתא וז"ל: **'קדושים תהיו כי קדוש**
אני הו"ה אלהיכם' לומר אם מקדשים
אתם עצמכם, מעלה אני עליכם כאילו
קידשתם אותי.

ואפשר לומר שזה ידוע ממרן אלקי
הבעש"ט הקדוש זיע"א (בעש"ט
עה"ת בראשית אות כב, ועמוד התפילה אות ה)
שאות א' הוא א'לופו של עולם טמור וגניז
בגוויה מתלבש באות א', ואות ב' הוא ב'
אלפי"ן שני לבושי"ן, וכן הוא באות ג' הוא ג'
אלפי"ן וכו', עד אות ת' הוא ד' מאות
אלפי"ן, אם כן שורש אותיות התורה שקרוב
יותר אל החיות הרוחניות אור אין סוף הוא
אות א', ואחר כך יורד והולך ומתלבש זה
בזה, ונתרחק מן החיות עד אות ת' שהוא
מלכות שבמלכות.

ולכן ע"י שהאדם עוסק בתורה ומתפלל
הוא מעלה כל האותיות שהם הניצוצין
הקדושים שנתפזרו בכל העולם כי הם
חיותם, כמו שאמרו חז"ל (וזה"ק ח"ב קסא
ע"א) הסתכל בה באורייתא וברא עלמא.
שע"י אותיות התורה נברא העולם.

והנה זה איתא בספ"ק אורייתיים הקדוש
(דברים לג ב) שאומר, שבשכינה
הקדושה יש כמה מדרגות, כמו שרואים
מחז"ל במסכת אבות (פ"ג מ"ו) עשרה

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו ז"ע

וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֵהָל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ
לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד
בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל (טז יז).

רצה לומר וכל אדם בין צדיקים בין חסידים, בין פשוטי אדם בני אדם. לא יהיה היינו שלא יהיו בעצמם שום ממש, כאלו אינם בעולם הזה כלל, והוא עיקר התפשטות הגשמיות כנוודע, לזה כתיב פסוק בין לא יהיה ליבאהל מועד, להורות שזה הדבר בפני עצמו שלא יהיה בעצמה שום ממשות בעת שהוא הולך להתפלל, או לומר בבית המדרש אכל אח"כ כשבא באהל מועד בבית המדרש ששם מתועדים הרבה אנשים ביחד, היינו בעת בואו לכפר בקודש בתפלה או בלמודו, כנוודע שעיקר התפלות ולמודם בתורה היא כדי שיכפר מה שפגם למעלה בקודש, וזאת צריך שיהיה עד צאתו משם, היינו מהתחלת ביאתו עד צאתו מבית המדרש צריך בר ישראל להתחזק עצמו לבחינת אדם בר ישראל, כמ"ש ויגבה לבו בדרכי הוי"ה (דברי הימים ב' יז). וכן כתיב תנו עון לאלהים על ישראל גאותו (תהלים סח לה), כלומר מתי הוא 'תנו עון לאלהים' כשישראל גאותו דקדושה. נמצא כשמתנהג אדם בר ישראל בזה הדרך שבתחלה הוא עניו ושפל ואח"כ בשעת התפלה והלימוד הוא מתחזק כי הוא איש יהודי, וכל העולמות עומדים עליו דייקא לשמוע ממנו האותיות והתיבות שמוציא מפיו, או בודאי בלי שום ספק וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל והבן.

בן בית" מרבינו אליעזר צני מקאמרנא

עֲרֹת אַחֵי אַבְיָה לֹא תִגְלַה וְגו' (יח יד).

היינו אחי אביך שלא ידבר שום דיבור רע על שום בר ישראל, שלא יגלה ערות אחי אביך שבשמים, כשמוסרין נפשם על קידוש השם בכח, מכל שכן בפועל, הרי הם עולים למודיגות אבא ואמא, והם אחים ממש אל הקב"ה, והרי אנו רואים קל שבקלים מוסר עצמו בפועל על קידוש השם, ולמה ידבר סרה ויגלה ערות אחי אביך שהם ישראל, אפילו על הפחות שבפחותים לא ידבר סרה ולא שום דיבור רע.

זהו ח' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

לֹא תִעֲשֶׂה אֶת רֵעֶךָ (יט ג).

ומעתה מי שמקיים מצוה זאת בשמחה, שמחזיר לחבירו בעתו ובזמנו בשמחה ובלב טוב, הן הלואה או שכירות או אבדה ופקדון, כל מה שיש לחבירו תחת ידו מחזיר לו תיכף, גורם קרוב הגאולה, להחזיר כל

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו ז"ע

דַּבֵּר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים
תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי הוִי"ה אֱלֹהֵיכֶם (יט ב).

אם מקדישים אתם עצמיכם, מעלה אני עליכם כאלו קדשתם אותי. ואם אין אתם מקדישים עצמיכם מעלה אני עליכם כאלו לא קידשתם אותי [תורת כהנים]:

כבר בארנו שקדושת ישראל הוא גודל התשוקה לאל יתברך, וקדושת השם יתברך הוא שמשפיע שפע קדושתו להחיות כל הנבראים, וכשנתרבה התשוקה מצבא השמים, ממילא יורד השפע מאתו שרצונו להטיב לברואיו, אעפ"כ אם מקדישים אתם עצמיכם בגודל התשוקה, מעלה אני עליכם כאלו קדשתם אותי ושכרם יהיה כפול כאלו אתם גרמתם שיתמלא רצונו להשפיע מרב טובו, כי על ידכם נתגדל ונתקדש שמו יתברך הרצונו להטיב. אע"פ שממילא יורד השפע מרצון הפשוט, אעפ"כ שכרם כפול לעודה"ב, כמעט שתיים בראש בניו (ויק"ד פ"ד ח) שעל ידי תשוקתם וכסופים יתייחדו האורות, ושכרם כפול על הורדת השפע ועל עוצם תשוקתם.

ובזה יבא לנכון, דבמשנה (עוקצין פ"ג מ"ב) מבוארת ששכר הצדיקים שלש מאות ועשרה עולמות, ובמדרש יהי אור (זה"ק אדרא וזוטא רפת). מבואר ת' מאות עלמין דכסופין. כי המדרש מיירי משכר התשוקה והכסופין העולין מתתא לעילא, ובמשנה מיירי על שגרמו שנתפשט שפעו, חסד אל כל היום (תהלים נג ב) על כל הנבראים, וזהו 'עצרת יהיה לכם' (במדבר כט לה). 'עצרת לד' אלהיך' (דברים לו ח). ואם אין אתם מקדישים עצמיכם בתשוקה, חטאו בכפלים ולקחה בכפלים על מניעת השפע מרב טובו יתברך, ואתם עתידין ליתן דין וחשבון והבן מתוק מדבש.

או אינו ואם לאו אינו מקודש, שאם אתם תחטאו ולא תעורר התשוקה, חס ושלום אינו מקודש, ואסלק שפעי מכם מכל וכל, ת"ל כי קדוש אני בקדושתני אני, כי בהכרח לצורך קיום הכרחי של העולמות, אע"פ שהתחנותים חוטאים אינו מסלק מהם חיותם הכרחי, כי אם יסלק רגע אחד קדושתו ושפעו הכרחי, כל העולמות יתבטלו מכל וכל כלא היו, ולכן הוא יתברך מלך עולם אע"פ שחוטאים לפניו, קדושתו במקומו עומד להשפיע לכל אחד די הכרחי לצורך קיומו, וזה הוא קדוש אחד שבראשו, אע"פ שחוטאים אינו מונע מהם ההכרחי, והוא יתברך משפיע שפע לקיום אף לרשעים ופוקרים כי מבלעדו יתבטלו. וקדוש לעולם, קיים בקדושתני אני בין מקדישים אותי בין אין מקדישים אותי אלא חוטאים לפניו, אעפ"כ הוא יתברך אינו מונע שפעו לצורך קיום עולם.

וזהו פירוש המדרש (ויק"ד כד ט) 'יכול כמנוני', כמו שאני משפיע צורך קיום אף לרשעים ולחוטאים, כן אתם תעשו עבירות כדי להשפיע לרשעים, ת"ל 'קדוש אני ד' קדושתני למעלה משני קדושתכם, אני רשאי ולא אתה, כי הוא יתברך טהור ואינו מקבל טומאה אבל אתם ונממתם כם חלילה, ורוק בדברינו ותמצא אוצר נתמד לאין סוף.

עשירית האיפה' דף קיג: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

הנשמות הנעשקין והנכנעין בקליפה אל הקדושה, ועכ"פ יבקש ממנו דברים רבים המתן לי מעט אחי וכיוצא בזה, ובוה ימותיק תיו מות של ויכנעו תחת ידם (תהלים קו מב) ויהיה תיו חיים, בסוד פדת שלח לעמו (שם קיא ט) במספר השוה.

אוצר החיים' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

לֹא תַעֲמִיד עַל דָּם רֵעֶךָ אֲנִי הוִי"ה (יט טז).
תעמיד חסר וא"ו ככל קריא. אפילו עמידה כל דהוא, לא תראה בצערו של חברו שאחד מלבין פניו ואת שותק, עמדו ולא ענו עוד (איוב לב טו), אלא תהיה מוחה בכל יכולתך כמו שמבזה חבירך או מדבר עליו רכילות ולשון הרע, אתה לא תהיה שומע ושותק, אלא תאמר לו רשע עובר ישראל, למה תדבר סרה על דמות יוצרנו, ועל שכנית עוינו שהוא היוד שבועמך ומסתלקת בעון הזה. ולכך נסמכה זה לזה, 'לא תלך רכיל' ותאמר כיון שאני איני מדבר אשמע ואשתוק, ונהנה במה שחבירו הרשע מדבר, גם זה השומע רשע גמור הוא, ועובר על 'לא תעמיד על דם רעך' ואין לו חלק באלקי ישראל, כששומע רשע מדבר סרה על צדיק, או לוחש מלחש בשקרים על חברו, תיכף תדחה אותו, ותאמר לו רשע לך מעלי איני שומע לך, כי אם הוא שומע ושותק ומכל שכן אם נהנה, סופו לידון באש לא נפח (איוב כ כו) ולא יזכה לעמוד במחיצות הצדיקים, כשומע כעונה כמדבר, כלם יספו מן העולם בזה ובבא.

היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

לֹא תִשָּׂא אֶת אַבְיָה בְּלִבְךָ הַיּוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ
אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא (יט יז).
לכך מצוה 'היוכח תוכיח' להצילו ביסורים קלים לעשות תשובה להמשיך עליו חיים, והכוונה מאן דאחיד בידא דחייבא, כי הרואה דבר עבירה בחבירו ידע בבירור שיש בו אזה שמץ דבר מזה, כמו מרן אור שבעת הימים הריב"ש מוב ראה לאחד שחילל שבת, וביקש שיודיע לו מן השמים מה חטאו שראה בזה, והודיעו לו ששמש עצמו בתלמיד חכם שנקרא שבת ובוה חילל שבת, וכן כל כיוצא בזה יבדוק עצמו ויקשר עם חבירו לעשות תשובה באמת, ואז שניהם ישיבו אל ה', וזהו 'היוכח' את עצמך ואחר כך 'תוכיח את' חבירך ותיכלול עצמך.

זהו ח' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמורנא זי"ע

בדין קריאת שמע ותפילה בבית הקברות, ובקברי הצדיקים.

מקור הדין

איתא בגמרא (סוטה מג): כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר בן יעקב, מת תופס ארבע אמות לק"ש, דכתיב (משלי יז ה) 'לועג לרש חרף עושהו'. ובגמרא (ברכות יח.) קאמר דהוא הדין לבית הקברות.

וכתב הרמב"ם (פ"ג מק"ש ה"ב) אין קורין וכו' ולא בבית הקברות ולא בצד המת עצמו ואם הרחיק ארבע אמות מן הקבר או מן המת מותר לקרות, וכל מי שקרא במקום שאין קורין בו חוזר וקורא. והשיג עליו **הראב"ד**, אמר אברהם אם אמר על מי שקרא בצד המת שיחזור ויקרא לא אמר כלום עכ"ל.

טעם הרמב"ם והראב"ד

וכתב ה'כסף משנה' הטעם של הרמב"ם דכיון דעבר על דברי חכמים קנסוהו לחזור ואפילו אם היה שוגג כדי שיזהר פעם אחרת. וטעמו של הראב"ד משום דכיון דלא הוי אלא משום לועג לרש אינו בדין שיחזור ויקרא, וכ"כ הרמ"ד.

והל'חם משנה' כתב הטעם של הראב"ד ז"ל מפני מדאיתא (ברכות יח.) לא יהלך אדם בבית הקברות ותפילין בראשו וספר תורה בזרועו ואם עושה כן עובר משום לועג לרש וכו' וא"כ כיון דאין בה האיסור מחמת המקום שהמקום ראוי הוא לקרות בו אלא מפני שלועג מן המת א"כ משום הכי לא מיחייב למיהדר. אבל הרמב"ם סובר דאפילו הכי כיון דאין קורין באותו מקום לא יצא באותה קריאה.

הפרי מגדים (סימן עא, א"א סק"ה) מבאר שמחלוקת הרמב"ם והראב"ד היא בדין כל מילתא דאמר רחמנא לא תעביד

נוטה לזה ולא מטעמיה, אלא דסבירא ליה דטעמא דרמב"ם דלא יצא משום קנסא כמו שכתב בכסף משנה, ובברכות לא שייך קנסא.

בקברי הצדיקים

כתב רבינו בשולחן הטהור (שם) וז"ל: **נוהגין בזמן הזה בארץ ישראל ובחוץ לארץ להתפלל ולקרות שמע אצל קברי הצדיקים, ויש להם על מה שיסמוכו, שהצדיקים חיים וקורין ומתפללים בעצמם.** עכ"ל.

וכדברי רבינו כתב החיד"א בספרו 'שם הגדולים' (חלק גדולים, מערכת א אות קצט) וז"ל בא"ד: כמה שנים הייתי תמיה על מנהג ישראל שמתפללין בזיהארה"ה [בנסיעה] אצל קברות הצדיקים, ואין לקרות ק"ש או להתפלל תוך ד' אמות של מת או בבית הקברות כמ"ש בא"ח (סימן עא) ולהרמב"ם לא יצא אף בדיעבד. וכיוצא בזה הייתי תמיה על מה שכתב בספר 'עמק המלך' דאאע"ה השלים מנין, וכן על מעשה שעשה רבינו האר"י זצ"ל בבהכ"נ וכיוצא. עד שמצאתי בספר חסידים (סימן תתשכ"ט) שכתב, רבינו הקדוש היה נראה בבגדי חמודות שהיה לובש בשבת ולא בתכריכין ופוסט בני ביתו מקידוש, כי הצדיקים נקראים חיים ולא כשאר מתים שהם חפשים מן המצות עכ"ד. ובה תנוח דעתנו, עכ"ל. ולכן כיון שהצדיקים חיים והם בעצמם קורין ומתפללים ממילא לא שייך לועג לרש, ומותר להתפלל על קבריהם. וע"ע מה שכתב החיד"א ב'שיורי ברכה' (יר"ד סימן שדמ סק"ז) ע"ש.

אי עביד לא מהני (תמורה ד:), הרמב"ם סובר שאפילו באיסורים שהם רק מדרבנן לא מהני וחייב לחזור ולקיים המצוה, אך הראב"ד מסכים עמו באיסורים שהם מן התורה כגון קורא בבית הכסא או בבית המרחץ ולכן צריך לחזור ולקרוא, אך באיסורים שהם רק מדרבנן וכגון לקרוא בבית הקברות אין צריך לחזור ולקרוא.

להלכה

הבית יוסף (סימן עא ד"ה וכל אדם) כתב דמשמע מדברי הרמב"ם ז"ל שאם קרא בצד המת או בבית הקברות יחזור ויקרא, וחלק עליו הראב"ד, ואנו אין לנו אלא דברי הרמב"ם ז"ל. וכך פסק **בשר"ע** (סימן עא ס"ז) אסור לקרות ק"ש תוך ארבע אמות של מת, או בבית הקברות, ואם קרא לא יצא.

ורבינו בשו"ט (סימן עב ס"א) נקט כדעת הראב"ד שכתב ובדיעבד אם קרא יצא בכל הקברים כך כתב הראב"ד והלכה כמותו ואין להאריך.

לדינא

ולדינא, לענין ק"ש הסכימו האחרונים לחוש לדעת הרמב"ם לחזור ולקרות כיון שהוא דאורייתא (משנ"ב שם סק"ז), ודעת רבינו שהלכה כדעת הראב"ד ולכן בדיעבד אם קרא ק"ש יצא בכל הקברים. ולענין ברכות ותפלה, אם בירך או התפלל אינו חוזר דסומכים על הראב"ד כיון שהוא מדרבנן (משנ"ב שם). ולענין ברכות ק"ש הפמ"ג (שם) מסתפק עיין טעמו, והאר"ר (שם סק"ח) הביא מהעולת תמיד (סק"י) דלענין ברכות ק"ש נקטינו כדברי מקיל דספק ברכות להקל. וכן הלחם חמודות (ברכות פ"ג אות טו)

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבותינו זי"ע

מעשה פלא שנגעשה על ידי ספר הזהר של הבעל שם טוב

קחו את הגלד, והגלד לא ישאר בחיים. ואמר הגאון הקדוש מארלין לרבנו: הלא פבד קדשתו פעל פקדת ישועתו על כן עליו מוטל הדבר לבקש רחמים.

ואמר רבנו, לאחר שאחזו בשערות הקדושות של הבעל שם טוב זיע"א, בנה הלשון: בנכות רבנו הקדוש הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו, אשר השערות הקדושות הם מדקנא קדישא שלו, הנני גוזר, וגם הדקנא קדישא יסכים לזה שתלד האשה זרע של קנמא בנחת ובנקבל גבלי שום מכשול יצא הגלד, וישאר קים האם והגלד שנייהם חיים וקיימים, ולך לביתך, ותבוא עם בשוכה טובה, וכן הנה, ובה בנזרה עם ברכת מ'גל טוב'.

קובץ 'בית אהרן'

גדולות לרבנו הקדוש לטריסקאוויטץ. ובעת ההוא היה שמה גם הגאון הקדוש רבי אשר מארלין זצ"ל (שכנודע היה שם במקרהאות, ונסתלק שם בטי"ו באב תרל"ג זיע"א), והגאון הקדוש הנ"ל היה לו יספר הזהר, אשר היה שינד לרבנו הקדוש הבעל שם טוב זיע"א, ורבנו הבעל שם טוב היה לומד ב'זהר' הזה, על כן היה עוד ב'זהר' שערות מהדקנא קדישא של הבעל שם טוב זיע"א, והלך רבנו באותו הזמן אל הגאון הקדוש מארלין לראות הזהר הנ"ל והשערות הקדושות. על כן פאשר בא החסיד אל רבנו הלך אחרי שמה.

ויהי פאשר ילבוש שנייהם יחדו, בא החסיד הנ"ל בקול זללה ובבכיות גדולות, להזכיר את אשתו לעורר רחמים בעדה, כי חס נשולם לפי הרופאים אין עצה שתשאיר האם בחיים רק אם

ספר הגאון הקדוש בעל 'מנחת אלעזר' ממונקאטש זיע"א, בעת שרצה לעורר רחמים, ספר נפלא, בענין שערותיו הקדושות של מכן הבעל שם טוב זיע"א, שהיו מנחות בספרי הזהר הקדוש שלו, וזה לשונו: לרבנו הגאון הקדוש רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמורנא זיע"א, היה חסיד נאמן, אשר היה חשוד בגנים לא עלינו כמה שנים, והרבה הפציר בתפלה בעדו, עד ששמע השם בקול תפלתו, ופקד השם אותם לטובה, ותהר אשתו. פאשר קרבה ללדת, ותקש בלדתה, עד שהכרחו לקרא לרופאים, ואמרו כי אין עצה שתשאיר האם בחיים, רק אם יקחו את הגלד, והגלד לא ישאר בחיים, ושניהם אי אפשר להציל, ובאותו זמן היה רבנו בטריסקאוויטץ, השמוך למקום דירת החסיד הנ"ל, על כן בא החסיד הנ"ל ברעש ובבכיות

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים ז"ע

ליקוט בענין 'סודות התורה ומעלת הלימוד' מספה"ק 'נתיב מצותיך'

מרחיב המוחין לסבול יסורין ושפלות ועוד, שתזכה על ידי לימוד זה להיות עפר ואפר, ולסבול יסורים וחירופין ודישות עקב, שתהיה בעיניך כאסקופה התחתונה שהכל דשין עליך, והשם יתברך יעזור לך בהרחבות המוחין של הקדושה ונועם זיו השכינה, שלא תרגיש מכל אלה שום הרגש כלל וכלל, אלא הרחבות הדעת והמוחין משמחת נועם זיו אור שכינתו שישרה עליך, ותהיה יעיל ונפיק, יעיל בתליסר תרעין עלאין ולית דימחא בידך, ובלבד בקדושה ובענוה ובשמחה... כי העיקר הלימוד [הוא] לתקן הנשמה להאירה באור החיים, כל אחד לפי דרכו, להיות יעיל ונפיק, לעמוד במרירות הנסיונות, ולקבל באהבה ובחיבה כל העובר עליו באמת ובאמת.

'נתיב היחוד' א' ד'

מ"ע לדבקה וידיעה' דרך פרט

ודע, שכל 'ספר הזוהר' וחיוב למודו, וחיוב לימוד של כתבי מרן האר"י, הכל [הוא] מצות עשה 'לדבקה בו', ולידע שיש אלוה מצוי בידיעה קדושה [בדרך] פרט, וביחודים ואהבה ויראה ואחדות.

'נתיב היחוד' ב' ג'

וכל ספר הזוהר וכתבי האר"י הוא מפתח לקיים מצות 'ידיעת אלהות' באמונה, על אמיתות ודרך היחוד הנורא.

'נתיב היחוד' ד' א'

נועם עוה"ב וזיכון המידות וביטול 'איני'

וכל ספר הזוהר וכתבי האר"י הוא מפתח לקיים מצות 'ידיעת אלהות' באמונה, על אמיתות ודרך היחוד הנורא, עד שתזכה על ידי זה לזכך נפשך בזיכון עצום באהבת השם יתברך, ותשיג מתיקות עריבות ידידות נעימות אור עולם הבא בעולם הזה [-בחינת 'בינה'], ובזיכון המדות בענוה ובשפלות הרוח [-בחינת 'יחמיה'], לב אמת, לב 'איני' בטל ומבוטל כעפר [-בחינת 'איני'], ומלא אור ושמחה, 'שמחו צדיקים בד' והודו לזכר קדשו'.

'נתיב היחוד' ד' א'

קודשא בריך הוא ושכינתיה בכל תנועה, ולהגביר אור הנפש המשכלת על נפש החומריות, ותשפיל ותכניע בלב אמת ובלב שמח ובלב טהור כל מדות רעות ותאות רעות. ותמיד יהיה בלבך קבוע ש'אלופו של עולם' הוא בכל תנועה ותנועה וכו'. ואם תזכה ללימוד בדרך זה, אזי מעצמך תדע איזה ספר ללמוד אחר זיכוך נפשך, כי כל ספר שלא יאיר עליך הארה ושפע וחיות אלהות, תדע שאין בו ממש וכו'.

'נתיב התורה' א' לב

לידע הסודות כשיעלה לג"ע

משום דתמן שאלתא שאיל לנא, וחכמה בעיין מיניי [-דבעולם העליון ישאלו אותנו במה שלמדנו, וסודות החכמה יבקשו ממני], כי למעלה עיקר ההתעסקות [הוא] ברזון עליונים, ובסודות הספירות ובטעמי המצות על פי רזין עלאין, כמבואר בזהר. ואתה אם תלך בלא ידיעה, תהיה פאלם, ויאמרו לך 'צאי לך' כמבואר ביזוהר חדש'.

'נתיב היחוד' א' ד'

'מחצדי חקלא' ע"י החיות ואור

דהעוסקין בסודות התורה נקראין 'מחצדי חקלא', שקוצרין ומכלין הקוצים. אתה אחי תסבור, שבלימוד קבלה קוצרין הקוצים, לא כן אחי, אלא שהחיות והאור והדביקות והשראת השכינה, ונעימות עריבות ידידות אור התורה, והיחודים והמשכות נועם אור חיות זיו השכינה, הוא ממש מיתה ומות לקליפות, מקום חיותו של זה הוא ממש מיתתו של זה.

'נתיב התורה' א' י'

'מחצדי חקלא' כורת מחשבות רעות וטורדות

ו'מחצדי חקלא', הם עצמן 'הקוצים' הסובבין את האדם, 'מחשבות רעות', יש מהם אסורים באיסור לאו, וירשע' מיקרי, כגון הרהור ניאוף בכוונה, שזה צריך לדחות בשתי ידיים, כי הוא ממש עומד בעת ההוא באש של גיהנם וכו', וכל זה יתרבה אצל הנערים והצעירים על ידי לימוד התורה, כי צדיק אמת המזוכך לא יבוא לו כזה, ואם עובר בהרף עין, יתכף הנפך אצלו לאש קדוש

אור ודביקות וחיות אלהות, אבל אפילו סתם מחשבות הטורדות, מקנאת איש על רעהו, או מרשעים המחבלים המצערים ומבזים אותו וכיוצא באלו, כל המחשבות הטורדות הם דינים השורים על האדם, ובלמוד התורה, ובפרט בעסקו במתיקות לשון 'הזוהר' ובאור של סודות התורה, 'מתוקים מדבשי

מתוקים ודאי, יטעמו וראוי, בכל אלה יתמתקו הדינים, וממש יתהפך ברגע לאיש אחר בלב רחב ושמח, ובה ממתיק הדינים וכורת ומשבית הקליפות, וזהו הנקרא 'מחצדי חקלא', הדינים והקליפות היונקים מהם.

'נתיב התורה'

א' י'

הכרח לימוד הסוד בדורינו

דע, שבדורות הראשונים היו יכולין להשיג שלמות נפשם, להלהיב בזיכוך רב ובקדושה, להמשיך על עצמם נועם זיו אור השכינה, באור עליון וצח בדביקות ויראה ואהבה, והכל על ידי פשטות התורה, 'תורה שבעל פה' נגלה. אבל בדור הזה 'עקבות דמשיחא' שהרע גובר ומתנשא וחוצפא יסגי, כמו שאמר מרן [האר"י] על זמנו שהחוצפא והרע גובר, מכל שכן עתה בדורות גרועות [שלנו, שאנו] רחוקים [יותר] משרש עליון, והוא גובר בבני אדם... ומי יגן עלינו מן הקליפות הרעות המחשכים האור והשכל, ועל ידי נגלות התורה אי אפשר בדור כזה באין פנים [-בשום אופן] להלהיב כל כך נפש המשכלת בדביקה וחשיקה, שהרע והמקטרגים הרחוקים מתגברין, ולא עוד אלא שהם מתלבשין בגשמיות בערב רב' שהם הרבים, ומושל וגובר אפיקורסות ומינות ושנאת חנם ולשון הרע, וכל מי שהוא חצוף ביותר גובר ביותר. ולולא מתיקות עריבות נועם זיו לשון 'הזוהר' והתקונים וכתבי מרן [האר"י], המאירין לנפש המשכלת ומיישבין הדעת, משמחת לב וימאירת עינים, לא היה באפשרות להאיר, מרוב הצרות וחלישות דעת מרשעים המינים והאפיקורסים.

התגלות הסודות בדורינו

ועיקר התגלות החכמה הזאת בדורינו, לא היה אלא להאיר על הנפש, לזככה בתשוקה ודביקות אהבה ויראה, בקדושה וטהרה וענוה. כי התגלות האור הצפון הזה בימינו, היה להאיר עלינו ועל נפשינו, להסיר מאתנו כל הזוהמות ותאות הרעות, [ול]לטעום מאור עליון, אור צח ממש, טעם עולם הבא, ולהסיר הקוצים מדות רעות וכו'.

זיכון המידות וענוה

על ידי חכמת הזוהר והתקונים רעיא מהימנא, להיות יעיל ונפיק' בבר לב, ו'בלא בר', בתוך רשפי אש להבת שלהבת, 'עץ החיים', ופריו 'פרי עץ חיים' וכו', דברים המאירים עינים, לפתוח שערי שמים ושערי רחמים ושערי רצון, ולמזג המדות בתכלית הזיכוך, ענוה ושפלות הרוח [ב]אמת.

כוונת הלימוד להגביר האור על החומר

עיקר לימודך בחכמה המתוקה הזאת, [יהיה] כדי שתשיג אהבה ויראה וקדושה והארה נפלאה בנפשך, והכנעה ושפלות הרוח וכו', שתזכה ליחוד

מוסדות קאמרנא בארה"ק

בס"ד

עולו ואתו ואתם ואתם והלילולא קדישא דהתנא אלוקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א

ל"ג בעומר

מעמד ההדלקה התקנים

ביום חמישי פרשת אמור ח"י אייר הוד שברוד

ברחבת בית מדרשינו אחר תפלת מעריב תפלת מעריב בשעה 7:42 ולאחריה יערוך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א סעודת ההלולא קדישא והוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי לערכוננו על מעמד ההדלקה במערכת קול קאמרנא 074-7962080

מחנות: הר הזיתים 48 תלפון: 02-5837271 פקס: 02-5832814

חודש הספר - החסידי

כל ספרי רבותי' קאמרנא זע"א במחירי מבצע לרגל חודש הספר החסידי

משיחית האמת 85 ש"ח	אור עינים 90 ש"ח	נתיב מצותיך 90 ש"ח	נוצר חסד 50 ש"ח	כתם אופיר 45 ש"ח	הכל יבין 150 ש"ח
דמשק אליצור 400 ש"ח	דודו המלביש 45 ש"ח	טבת שלום ומנוח 25 ש"ח	מנשה שלום 50 ש"ח	מזאת עומר 30 ש"ח	הכל קשיתי 30 ש"ח
אדרת חסד 20 ש"ח	אדם ישר 5 ש"ח	סודות חסידות 15 ש"ח			

או בטלפון 0747962080 שילוח 5
או באינטרנט: 0748399@gmail.com

מסלולים לכל חלקי הארץ, מכל 250 ₪ משלוח חינם